

[Statsministeren.]

god socialt og menneskeligt forsvarligt måde, som det overhovedet er muligt. Det kan godt være, at vi ikke står over for den sidste krise. Hvornår kommer man i verdensudviklingen og i Danmarkshistorien dog til at stå over for det? Men det afgørende er, at der hele tiden er politisk vilje til at søge dem løst og søge dem løst med en bred opbakning i tinget.

Derfor synes jeg, der er grund til at sige, at vi nu efter måneders forhandlinger og også nu her sidst efter nogle døgn hektisk aktivitet både her i salen og i udvalg og ved forudgående forhandlinger mellem partierne nu står over for en afstemning, som egentlig er mere betydningsfuld, end måske mange rigtig gør sig klart.

Det er derfor også med oprigtig glæde, at jeg har konstateret, at de faldne udtalelser viser, at det forlig, der er indgået imellem socialdemokratiet, det radikale venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne, har fået og vil få et flertal bag sig her i tinget. Der er mange grunde til, at jeg hilser dette med stor tilfredshed, men først og fremmest hilser jeg forligets gennemførelse velkommen, fordi det betyder en uvurderlig styrkelse af dansk økonomi, og fordi det er udtryk for, at det danske folketing og dansk folkestyre fortsat og igen kan fungere. De langvarige forhandlinger bærer jo også vidne om de vanskeligheder, som der notorisk har ligget forud, inden det lykkedes at skabe et forlig. Det er jo ikke, som nogle uden for dette hus påstår, bare noget, vi opfører, fordi vi skal vise befolkningen, at vi er skrappe til at holde os vågne i mange eller flere døgn. Det er ikke en udholdenhedskonkurrence, vi prøver på at opføre. Det er modsætninger, idémæssige og også økonomiske interesse-modsætninger, der ved forhandling, forhandling, forhandling skal ende i løsninger i hver enkelt situation.

Den omstændighed, at forliget nu bliver gennemført, mener jeg er et udtryk for, at der hos et flertal her i folketinget har været en virkelig ærlig vilje til at overvinde disse vanskeligheder og også til at bøje viljerne imod hinanden under hensyn til de alvorlige økonomiske problemer.

Det har, som jeg også tidligere har sagt det, været en stor skuffelse, at venstre ikke alene

har afvist at tage et positivt medansvar for at videreføre martsforliget og septemberforliget fra 1975, men derimod direkte søger at hindre gennemførelse af forliget som helhed, men denne skuffelse skal naturligvis ikke fordunkle det skelsættende i, at det er lykkedes at samle et flertal i dette ting om et forlig, som måske nok er enestående i dansk politik. Det rummer nemlig en indkomstpolitisk løsning, som jeg tror effektivt vil medvirke til at styrke dansk erhvervs-livs konkurrenceevne. Det bremser omgående den øjeblikkelige faretruende udvikling på betalingsbalancen, og det baner vejen for, at vi kan drage nytte af den igangværende konjunkturoppgang og gradvis nærme os en høj og en stabil beskæftigelse.

Det løser ikke alle vores økonomiske problemer. Nogle bremjder os, at dette forlig ikke løser alle problemer. Vi kommer nok til at møde nye kriser og nye problemer. Herregud, kender vi vores egen historie, ved vi da, som jeg også var inde på det før, at der også vil være problemer i fremtiden, men dette forlig bringer os over en vældig hurdle i den økonomiske udvikling, det åbner perspektiver, og det giver løfter om en bedre økonomisk udvikling.

Jeg føler derfor trang til at rette en særlig tak til de tre partier, som gennem åbne og tillidsfulde forhandlinger var med til at bygge bro over de modsætninger, der vitterlig findes omkring det, man kalder midten i dansk politik, de viste dermed dyb forståelse for de bedste traditioner i vores folkestyre. Men jeg vil naturligvis også gerne give udtryk for min respekt for det konservative folkepartis optræden i denne situation. Partiet deltog ikke direkte i forligsforhandlingerne, men tilsluttede sig det med visse ændringer. Jeg har naturligvis fuld forståelse for, at det konservative folkeparti havde adskillige indvendinger imod det, som de fire partier havde fundet frem til, men det afgørende var, at partiet satte hensynet til at nå en løsning af de økonomiske problemer over disse betænkeligheder og indvendinger, og det mener jeg partiet fortjener tak for.

Der er for mig ingen tvivl om, at hvis afstemningen går, som jeg forventer, vil det styrke tilliden til dansk økonomi, og det vil også styrke respekten for dette folkestyre og for dette folketing.